

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Mir na vzhodu.

Naš list (št. 35) je že omenil knjige, katere je pod naslovom „Der nächste Krieg in Zahlen“ na svetlo dal bivši avstrijski minister in slavnoznani strokovnjak v političnej ekonomiji, dr. Schäffle. Omenili smo iz knjige razprave o milijardih škode, katero bi prouzročila nemška-francoska vojna, ter Schäfflejev opomin v Bismarckovem zmislu, da se mora nemška vojska pomnožiti, ker le tako bode oplašila se Francija, da Nemčiji ne napove vojne. Danes pa opozarjamo kritike, ki jo rečena knjiga piše o avstrijskeji politiki v orijentu. Dr. Schäffle je realen politik in jako hladno opazuje Bolgare, ki se z mirom Evrope igrajo.

V poglavji „mir na vzhodu“ piše:

„Politika angleška želi, da bi drugi „zadnjega moža in zadnji groš“ žrtvovali za boj proti Rusiji, sama pa ne bi za to dala nijednega „moža“ in nijednega „groša“.

Ali bi res Avstro-Ogerska delala za svojo korist, če bi neizmerno žrtvovala se za to, da bi Rusijo iz Bolgarije odrinila, ali celo za to, da bi jej za veke zabranila svobodno hojo na srednjemzemsko morje? To zanikavam najodločnije, četudi priznavam, da je madjarski narod politično jako darovit in da se ne more potolažiti zastran Vilagosa in poloma po Paskijeviči.

Avstro-Ogerska ima tako kakor vse ostale države — ne izimši Rusije — smoter, da morejo na sedanjem turškem ozemljiji vsi izobraženi narodi promet gojiti, da je vsem narodom pot v Indijo, Vzhodno Azijo ter Vzhodno Afriko jednako odprta. Če ima Rusija poseben političen upliv v Bolgariji, katero je osvobodila s svojimi žrtvami, to ne sega tako v avstrijske koristi da bi bilo vredno Avstro-Ogerske naložiti novega davka 600 ali 300 milijonov mark ali pa pogrezniti se v primerni kolosalni državni bankerot.

Res pa je, da sta dve določeni okolnosti, zbog katerih bi se orijentsko vprašanje rešiti moralo z vojno.

Jedna taka okolnost bi navstala, če bi država katera koli — Anglija, Francija tako, kakor Rusija — obvladati hotela srednje morje kot svoje

narodno morje t. j. če bi hotela za-se kolonizovati sedanje vzhodnje obrežje srednjega morja.

Druga taka okolnost bi navstala, če bi si katera država hotela z vojniki osvojiti Sueški prekop ali Dardanele, ne da bi bila pot odprta vojnemu in trgovskemu brodogovju drugih držav. Če pa ni nobene ovire, da bi vojni brodovi vseh držav, tudi ruski, pluli skozi Dardanele, potem ni za vojno nobenega vzroka, kakor ga ni, če brez ovire vsi brodovi pohajajo po prekopu Sueškem. Le to bi bilo koristno Avstriji in Nemčiji, ker zmanjšalo bi se pretežje Anglije v Sueškem prekopu, kateri je sedaj obvladan od angleških vojakov in ki bode obvladan tako dolgo brez vojne, kolikor časa ne bo to nevarno za svobodni promet drugih držav.

Čemu tedaj novo orijentsko vojno? Nijedna rečenih okolnostij ne grozi, in katera koli država bi jedno ali drugo prouzročila, naj se imenuje Anglija, Francija ali Rusija, — gotovo bi imela proti sebi obrnene vse druge države, katere bi jo prisilile v mir in pokoj.

To ravno je tolažilno, da imajo vsi narodi jeden in isti razlog, oba poglavitna stebra orijentalnega vprašanja in vse vzhodnje področje srednjega morja neutralizovati.

Politični upliv Rusije v Bolgariji in bodi tudi v Carigradu nikakor nema tistega pomena, da bi se zavoljo njega Avstrija spuščala v boj, čegar grozne posledice smo preračunali. Madjarska „revanche“ zoper Rusijo ali pravo za pravo proti svojemu cesarju in kralju ni naposled vredna nobene vojne.

Kivavo boriti se proti Rusiji v Rumeliji — bila bi za Avstrijo vrtoglavnost, dokler je Donava prosta in je prosta pot v Solun. Vojna Avstrije za Anglijo bila bi še nedoumna, kakor je bila oborožena neutraliteta 1854. leta, zaradi česar je potem Avstrija bila osamljena 1859 in 1886. leta. Raven Anglije bi le še Francija utegnila neti tako vojno, da bi laglje sama postopala proti Nemčiji. Avstrija in Rusija pa bi se krivi storili zločina, da sta, kar se da, potratno ravnali z ljudmi in milijardami.

Če se tedaj stvari opazujejo zdravim razumom, treba je, da na vzhodu vlada mir, in vkupne

koristi, ki jih v tistih krajih imajo vsi narodi, premagale bodo polagoma vse narodne mržnje in preširnosti preje nego-li mirovne združbe, naj jih je še toliko.“

Tem besedam učenjaka, ki mejnarodne razmere do dna pozna, ni treba dodajati kaj. Sigurno je njih vsebina merodajnim krogom bolj važna, nego-li madjarski šovinizem, kateremu znanostna zasušnica ne bo kaj po godu.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. večerna konečna seja dne 24. januarja 1887.)

(Dalje)

Poslanec Luckmann naglašja, da naj se lov na zajce dovoli vsakemu, kakor lov na volkove in medvede. Barona Lichtenberg in Tauferer pa sta zagovarjala zajce, naglašajoč, da imajo občine od lova lepe dohodke, katerih ne bode več, ako bode lov prost in bode vsak lovil. Govorili so potem jako obširno še poročevalec Hren, deželni predsednik baron Winkler in poslanec Kersnik. Dotični zakon se po sklepu glasi: §. 1. Zakupna doba za občinske love, katere je po javni dražbi dati v zakup, more trajati praviloma pet let. Samo izjemoma se sme ta doba po zaslišanju dotične občine povišati na najdaljšo dobo 10 let. Kadar se lovske zakupne pogodbe podaljšujejo po nedražbeni poti, se sme to po zaslišanju občinskega zastopa zgoditi le na najdaljšo dobo pet let. Do deset let pa se sme podaljšati samo s privolitvijo občinskega zastopa. §. 2. Ako mejdoba zakupa občinskega lova nastopijo premembe v zemljiškem posestvu, ležečem ob mejah občinskega ozemlja, vsled katerih prememb seposamične, z drugimi občinsko-lovskimi zemljišči skupno v zakup dane parcele prostorno združijo v zemljiško celoto najmenj 115 hektarov, 200 oral, ali pa se pridružijo takemu zemljišču, katero po §. 5 ces. pat. z dne 7. marca 1849. že ima svojo lovsko pravico, tedaj je, dokler ne preteče občinsko-lovski zakup, izvrševanje svoje lovske pravice na novo postali zemljiški celoti, oziroma na parcelah, kateri so se združile z že obstoječim svojelovskim zemljiščem, ustanovljeno in lov glede teh zemljišč je odkazan občini.

LISTEK.

Na zabavi „Slovenije“.

Oh, gospod urednik, sinoč padel sem jaz mej cvetje kakor črn trn!

Bilo je v polnej dvorani „katoliške resurse“ in jaz približal sem se svojej gospici tako-le govoreč:

„K cvetu Vaše krasote, gospica moja, sedem nocoj, kakor trn, kakor oster trn!“

„Če hočete s tem povedati, da boste tudi nocoj zbadali v levo in desno, povedali neste nič novega, nič nepričakovanega. Tudi zanimivi ne boste, ker, kakor Vam znano, tako vselej ne zadene, kakor merite!“

Skesano se je trn sam pri sebi na prsi trkal in glasno odgovarjal:

„Ohrani Vas Bog v Vašem cvetju, moja gospica! Hotel bi jaz vse svoje življenje biti srečni trn, ki bi branil divoto Vašo, odvrčal od nje vse hudo!“ . . .

Izrekal sem jej potem še željo, česa bi jo posebno varovati hotel, a uporabil sem besedo, ka-

tera se ne priklada salonu mlade stvari, kakor je moja lepa sosedica sinočnjega večera. Moja negalantnost je seveda tisti hip doletela spodobna kaznen izpod valovitih njenih obročij! Gospod urednik, le izrecite mladej krasoti Dunajske besedo „Wiener Zeitung“ — izgubljeni ste, kaznovani za ves večer! Nikdar še je ni imela v rokah, ali instinkt, po katerem se odlikuje vse mlado ženstvo, slika jej vesvoljno dolgočasnost tega lista in če ga jej imenujete, stresne se Vam, kakor če imenujete jej „par nobile — philologorum“.

Jaz pa sem moral izustiti nesalonsko ime, ker sem se že naprej hotel opravičiti, zakaj sem čmeren, kakor bi se bil ravnokar povrnil od štiridesetdanjega posta.

„Vidite, gospica, sem dejal, „ta list sem jaz čital pred jedno uro. Ta list je polje, katero mojemu narodu trnje rodi, trnje, mej nami, da se ranimo, če se le ganemo. In tisto plemenito gibanje naše, katero je nam naklonilo Vaše simpatije, gibanje je ran, golih in samih ran, gospica moja! Pa kdor je hotel narodu pomagati naprej, moral se je obdati s trnjem in s trnjem napravljati si pot, da so drugi mogli za njim! Trni smo, ker to moramo biti, če hočemo biti naroda svojega sinovi!“

Pozabil sem zopet, da mož ne sme biti sentimentalen v družbi mladih dam. Ali oko moje gospice je bilo takšno, da sem se z dobro vestjo čutil sredi dijaloga, v katerem čut odgovarja čutu! In tako sem jej nadalje govoril o slovenskem nekdanjem Gorotanu, kateremu se je zopet včeraj pravica skrila za oblake, stoletja stare . . .

Žal mi je danes tega govorjenja. Konečno me je namreč moja gospica morala opozoriti, da se prične zabava in čas, da jej bodem galanten tolmač.

„Istinito, gospica,“ sem dejal, zahvalivši jo za prijazno vabilo, „to bode sedaj program, ki se bodo izvrševali. Programi so tudi narodni in politični, in —“

„Ali, ali — zopet politični slovar! Galanten tolmač nasproti ženski ne sme rabiti besede „politika“. Predsednik „Slovenije“, g. Kušar, nas je ravnokar postavil na pot, katera nam nicoj kaže, na pot zabave. Vsi — le pogledjte, koliko nas je — idemo za njim, Vi vender ne boste separatista!“

„Resnično, resnično Vam povem, gospica moja, da ne bom, ker ne morem biti, kadar Vas spremljati smem.“

Takoj sem se poboljšal in moja tolmačba je po končaneji zabavi dobila laskavo priznanje. No,

Prošnja občine Ajdovica in Dvor za uvrstitev občinske ceste mej Vrhovcem in Dvorom mej okrajne ceste, izroči se deželnemu odboru z naročilom, da o tej prošnji poizve mnenje cestnega odbora v Žužemberku in o tem kakor tudi o potrebnih pripravah, da se ta cesta prenaredi v občinsko cesto, poroča deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju.

Društvo rudečega križa dovoli se podpora 100 gld., Mariji Zapletov, udovi stanovskega kancelista pa podaljša miloščina letnih 60 gold. na tri leta.

V imenu finančnega odseka poročal je potem dr. vitez Bleiweis-Trsteniški o dramatičnega društva prošnji za večjo podporo in za 4 predstave na mesec. O tem unela se je bila obširna debata. Ker je pa mej tem pogorelo deželno gledališče v Ljubljani, je stvar postala brezpredmetna in nikakor ne kaže, da bi priobčili vso debato. Zanimati pa utegne čitatelje, kar je poslanec Kersnik o zgodovini pogorelega gledališča povedal. Dejal je mej drugim: Na mestu, kjer stoji danes deželno gledališče, stala je do l. 1764. jahalnica kranjskih stanov. L. 1764. ali 1765. pa so čutili tedanji mladeniči kranjskih stanov tedanji „jeunesse dorée“, da nemajo več pravega razuma za stare viteške igre, zastaro jahanje, in zatorej so spremenili jahalnišče v gledališče. Tam so do 1784 l. bile gledališke predstave, oziroma koncerti v današnjem zmislu in nastavljal se je tudi poseben gledališki nadzornik, ki je zakup teh gledaliških predstav posebno zaračunaval, in to je bil začetek današnjega gledališkega fonda. L. 1784 in 1785 so kranjski stanovi odstopili tudi to poslopje, v katerem danes deželni zbor zboruje, namreč reduto, gledališčnemu zakladu, potem ko so ga očetje jezuiti zapustili. Tako je ostalo do francoske okupacije. Takrat je vlada francoska prevzela od cesarskih domén vsa poslopja v svojo last, in tako je ostalo štiri leta. Po reokupaciji se je vnovič ustanovil poseben nadzornik, ki je zopet uknjiževal dohodke od gledaliških predstav, ter od posebnih predstav v reduti, ki je ostala tudi za časa francoske okupacije istemu namenu posvečena kot prej. Kranjski stanovi so le tekom let skrbeli za to, da bi se jim lastninska pravica glede teh poslopij tudi oficijalno pripoznala. In pripoznala se jim je l. 1814, vsled dopisa tedanjega gubernierja, prepis pa se je zvršil še l. 1836 in takrat se je zgodilo, da je deželna sodnija, ko so zahtevali prepis lastninske pravice na svoje ime, zahtevala, da se uknjiži solastninska pravica deležnikov lož. Takrat se je izreklo prvokrat vprašanje o pravicah ložnih posestnikov do gledališča. A vsled rekursa deželnega odbora, ali tedanje „ständisch verordnete Stelle“ je deželna sodnija dovolila potem prepis na ime deželnih stanov, govora pa o tem ni bilo nič več, kako pravico da imajo sploh posestniki lož do gledališča. V tistem času, to je bilo v tridesetih letih, je tudi gospodarstvo z gledališkim zakladom bilo tako, da je bilo zaradi zaostalih davkov postaviti sekvestra in že takrat je gubernij v neki noti opozarjal na to, da mora gledališki fond, oziroma ta poslopja že shajati predstavami in da ne gre na noben način, da bi provincijalni oziroma stanovni fond k temu kaj donasal. To se je izrecno povedalo v tisti noti. Okolu l. 1842 so prevideli potrebo, da se gledališče prezida,

poudarjala se je potreba posebno zaradi tega, ker je bila nevarnost zaradi ognja velika. Vsak posestnik lože je dal 200 gld., lož se je prodalo za 8200 gld. in stanovski zaklad je dal k stavbenemu fondu 19.000 gld., ki so se uknjižili na gledališči in na redutni hiši. Od teh 19.000 gld. je bilo treba plačevati po 4% obresti, ki so se plačevale le do maja 1853 leta. L. 1863, v kojem času se je obravnavala ravno sprememba, oziroma prevzema stanovskega ali provincijalnega zaklada v deželni zaklad, je v deželnem zboru tedanji poslanec pl. Strahl, kot poročevalec finančnega odseka predlagal, da se oni znesek 19.000 gld. odpiše. Zanimivo je, kar je rekel takrat pl. Strahl: „Es kann mit Hinblick auf die Eingangs angedeutete Genesis des hierortigen Theaters wohl kaum einem berechtigten Zweifel unterliegen, dass das Theatergebäude, die Redoute und die anstehenden Häuser Nr. 136 und 137 ein alleiniges Eigenthum der Landschaft (Klici: Čujte! Čujte!) und rück-sichtlich des ständischen Fonds sind, auf deren Namen sie auch im öffentlichen Buche vergewährt erscheinen; sowie es anderseits gewiss ist, dass die Widmung des Ertragnisses dieser Häuser eine ganz zufällige war (Klici: Čujte! Čujte!) und noch ist, indem von Seite der Landschaft als anerkannten Eigenthümerin dieser Objecte keinerlei Verbindlichkeit Niemanden gegenüber eingegangen wurde, diese Widmung beständig aufrecht zu erhalten.“ (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. februarja.

Brambeni in finančni odsek **ogerskega** državnega zbora vsprejela sta brez debate kredit za oboroževanje deželne brambe in črne vojske in sicer jednoglasno. Danes pride dotična vladna predloga v plenumu na vrsto.

Vnanje države.

Bolgarska deputacija vrne se v kratkem v Sofijo. Njeno potovanje ni imelo nikakega uspeha, kajti v Carigradu se ni doseglo nikakega sporazumjenja s Cankovom. Slednji še vedno zahteva, da odstopi regentstvo, o čemer pa Sofijska vlada neče nič slišati. Rešenje bolgarskega vprašanja se tedaj še ni nič približalo. Cankov se nekda več ne vrne v Sofijo, ampak pojde v Rusijo, kjer bo čaka, da se bolgarske razmere kaj premene. — Iz Vzhodne Rumelije je prišlo več vladnih pristašev, da bi umorili Cankova. Turška oblastva so to izvedela in jedno osebo že zaprla, ki je po Cankovu popraševala. Pri njej našli so revolver.

Pri priliki smo že omenili, da se **Turčija** kaže nekaj časa sem jako prijazna **bolgarskej** vladi. To je sedaj zopet pokazala. Drinopoljskemu generalnemu guvernerju je naročila turška vlada, da iztira vse bolgarske begune, ki se potičejo ob vzhodnorumeljske meji in agitujejo proti bolgarskej vladi. Znani Demitrij Papadopolu, katerega sproga je hotela podkupiti bolgarskega vojnega ministra, je dobil rusko podaništvo, da ga ne morejo iztirati. Rusko veleposlaništvo v Carigradu mu je preskrbelo ruski potni list.

Kakor se „Vaterlandu“ piše iz Plovidva, so razmere v **Vzhodni Rumeliji** jako kritične. Skoro nikdo več ne veruje, da bi se dalo dolgo ohraniti sedanje stanje. Samo nekateri civilni uradniki še vse lepo vidijo, drugi pa vsi stiskajo pesti,

če tudi na skrivnem. Vojska je razdeljena v dva skoro jednako močna tabora. Cankovci so se sicer tudi spili, kajti Burmov in Balabanov postala sta nasprotnika Cankova, toda v tem je vsa opozicija jelina, da se mora uprava radikalno premeniti. Po njenem mnenju to zahtevajo notranje razmere in odnošaji z drugimi državami, da se zboljša sedanost in zagotovi prihodnost. Po družih poročilih so v več krajih v Vzhodni Rumeliji proglasili obsedno stanje. V Plovidvu morajo ob devetih zvečer biti že vse hiše zaprte. V več krajih zaprli so več kmetov, ki so se hoteli spuntati, na vse strani razposlali so častnike, da bodo vojake opominjali k vernosti.

Če tudi je **srbski** vojni minister Horvatič odstopil le zaradi vojskineh vprašanj, vendar se zmatra njegov odstop tudi za znamenje, da hoče Srbija nadaljevati protirusko politiko. Horvatič bil je nekaj časa srbski zastopnik v Peterburgu in govorilo se je o njem, da je jako prijazen Rusiji. Kdo ve, če njegovo rusko prijateljstvo ni bilo v oči njegovih ministerskih tovarišev in kralja Milana. Vsakdo se še spominja, kako je kmalu po sklepu miru z Bolgarsko bil kralj Milan naročil Rističu sestaviti novo ministerstvo, hkratu pa našuntal višje častnike, da nobeden ni hotel prevzeti vojnega ministerstva pod pogoji, katere je stavil Ristič. Kdo ve, če tudi sedaj ni Milan nagovoril vojnih poveljnikov, da so se izrekli proti Horvatičevemu načrtu o reorganizaciji vojske, da ga je tako prisilil dati svojo demisijo.

Oficijozno glasil **ruske** vlade „Nord“ poudarja, da se pripisuje prevelika važnost Nemčiji in Avstriji sovražnim člankom „Moskovskih Vjedomostij“. Katkov izraža le lastne misli in želje, a nikakor ne ve, kako o tem sodi ruska vlada in car sam.

„Pol. Cour“ piše se o **rusko-francoskih** odnošajih iz Peterburga: „Ruska vlada misli, da mora biti jako previdna, kajti rada bi ohranila mir, a ozirati se mora tudi na narodno čuvstvo, ki bi utegnilo Rusijo prisiliti, da pomaga Franciji, ko bi imela vojno z Nemci. Z jedno besedo, francosko-ruska zveza utegne se v kratkem uresničiti, če tudi še sedaj ruski vladni krogi prav ne marajo zanj, tla za njo so dogodki pa že vendar precej ugledali. Da se o tem preverimo, zadostuje, da pogledamo le nekaj ruskih listov, in to ne le „Novoje Vremja“, in „Novosti“, ki izrazujeta le javno mnenje dežele, ampak tudi „Moskovskija Vjedomosti“, ki imajo mogočen upliv na visokem mestu. Vsi so jedini v tem, da Rusija mora obračati svoje oči proti Reni, da zabrani nov poraz Francije, ki bi imel žalostno posledico, da bi vsa Evropa, tudi Rusija, morala plesati, kakor bi v Berlinu godli. Berolinskej vladi ne pripisujejo naravnost vojevitih čuvstev, kajti pre-dobro poznajo v tem oziru čuvstva cesarja Viljema in vedo, da ga starost sili k previdnosti. Tudi francoska oboroževanja ne vzbujajo strahu, kajti paralizujejo jih nemška, toda Francija si prizadeva pridobiti prejšnjo veljavo v Evropi. Skrb, da bi delo njegovega življenja, jedinstvo Nemčije, po njegovih smrti, ko morda ne bode več dovolj krepke roke, utegnili priti v nevarnost, utegne Bismarcka prisiliti, da še jeden pot poskusi srečo orožja, da poniza Francijo.

Rumunska zbornica dovolila je 30 milijonov lei vladi za oboroževanje, da bode mogla braniti nevtralnost, ko bi prišlo do evropske vojne. Ministerski predsednik je izjavil pri tej priliki, da Rumunija družega ne želi, kakor da njeno ozemlje ne bode bojišče.

Dopisi.

Z Dunaja 15. februarja. (Plesni venček slovanskih slušateljev živinozdravnika.) Dolgo smo sem in tja mislili, kako bi

posla ni bilo malo, — saj jo poznate, gospod urednik, žensko radovednost. Nemalo breme mi je res odvezal predsednik g. Kušar, ki je namestu mene predstavil z odra doli skoro tretjino dvorane, tako da je bila tretjina občinstva „slavna“, „častita“, „stari prijatelj“ itd. Častno in veselo je bilo, da smo mogli prvokrat mej nami pozdravljati gospoda prof. Jagića, zanimivo je bilo, da je bil izmed državnih poslancev gosp. svetnik Hren — prvi in zadnji. Čisto brez potrebe je bilo, da je ljubeznivi predsednik tudi mene predstavil, ker moja gospica — to je takoj opomnila — pozna me predobro. Sicer pa je bil vsak gost vesel, čujoč iz njegovih ust, da je v družbi mnogih odličnih oseb in družin, mej nebrojno mladino, zbrano iz vseh slovanskih dijaških društev. Statistika večera je bila tako do-guana, izuzemši število navzočnih semestrov, katerih pri vsakem ni mogoče konstatovati z matematično gotovostjo.

Moja galantnost je tedaj več operirala s programom večera. Konkurenco so mi delali skladatelji in izvrševalci posameznih točk. Odbrane so bile same dobre, zabavne in živahne skladbe, petje in sviranje je bilo tako dobro in prikupljivo, da je veselost v občinstvu naraščala od točke do točke in

izražala se v burnih pohvalah. Posebno sta zanimali šaljivi produkciji pevcev „V naravi“ ter „Pete-linčkova ženitev“. Pri poslednji je prisrčen in ne-utolažen smeh vzbudil improvizovan uvod iz grla g. F. Bučarjevega, ker čuli smo pravega pete-linčka kikirikička, kakor tam neke na plotu „k sebi vabi piške svoje“. V zborih in četverospelih so se oglašali solistje, gospodje: F. Bučar, A. Bučar, V. Krušić, L. Böhm, A. Bohinec, dr. J. Floršić (Hrvat), St. Mirosavljević (Srb) in A. Drukar. Petje vodila je domača moč, g. L. Böhm. Ali bolj nego s temi, če tudi vse hvale vrednimi močmi, ponašalo se je moje rodoljubje v ožjej svojej družbi z — godbenim klubom. To je nekaj novega, česar pred kratkim še ni bilo v kro-gih „Slovenije“. To je nekaj tacega, kakor dijaški orkester, nekaj — seveda kolikor toliko že zrel — embrijo tistemu, kar še bode, ako bode „Glas-bena Matica“ v belej Ljubljani imela dovolj pod-pore za svoj lepi napredek. Drugič je sinoč nasto-pila dvanaajstorica in si z nova pridobila simpatije tistih, kateri je prvič neso čuli. Stvar je pod vod-stvom večšega g. A. Bohinca in želeti je, da bi se mu posrečilo vse takoj zatreti, kar bi utegnilo kaliti harmonijo v tej zvezi, katero gojita tudi dva

nadobudna hrvatska pobratima gg. dr. Floršić in Rad. Brlić. Sinoč je iz te zveze nastopil tudi kvartet gg. Abram, K. Pogačar, A. Žebre in A. Bohinec, potem z Bériotovo „Fantazijo“ g. K. Pogačar, katerega je na klavirji spremljal g. V. Förster. Te novosti bile so moj ponos, kateri sem tudi zgovorno zastopal v družbi svoje mlade kra-sotice. Ljubeznjivo je ujemala se z mojo željo, da bi ta godba bila znamenje plemenite harmonije mej mladino slovensko! In upanje je, da bode tako, ker odhajajoč sem opazil, da so se ublažili tudi nekateri obrazi, ki so sicer v navadnih sejah „Slovenije“ zelo nihilistični.

Kako je bilo po mojem odhodu, ne vem. G. Pukl je menda dobil krmilo v svoje vajene roke. Družba je baje krenila na resno pot, zato pa si je tudi kmalu razšla. Ko sem jaz spremljal domov, bil je mraz zvezdam na nebu in človek bi lahko trd postal od mraza. Ali jaz sem gorak bil in voljan in opazilo se mi je, da sem po dolgih tednih zopet nekaj ur brez trna! Ni bila moja zasluga, nego za-sluga pravega in prav izvrševanega programa!

Z Bogom, gospod urednik!

Na Dunaji, 16. februarja 1887.

Forensis.

priredili veselico, pri kateri bi se zbrali vsi slovanski slušatelji našega zavoda. Kjer sem bil v družbi, bodisi mej Čehi, Hrvati ali Srbi, povsod se je govorilo: Priredimo kako veselico, kakor jo imajo naši nemški kolegi. Misel se je uresničila. Po dolgem premišljevanju sklenilo se je prirediti plesni venček. Odbor konstituiral se je iz Čehov, Srbov ter Slovencev. Slovenci imeli smo odbornika v osebi g. Majdiča, kateri se zanima za vsako narodno reč in jo gmotno rad podpira po svoji moči. Čisti dohodek venčka, pri katerem je sodeloval „Pokrok“, namenjen je češkemu društvu „Komenský“. Vabila so bila jako lična, v češkem ter slovenskem jeziku tiskana.

Pretečeno soboto, 12. februarja zbrala se je slovanska mladež v bogato razsvetljeni ter lepo okrašeni dvorani „Hotela Zilliger, IV. Hauptstrasse“. Tu neso bili zastopani samo slušatelji našega zavoda, ampak došlo je tudi obilo članov hrvatskega akad. društva „Zvonimir“, češkega akad. spolka; počastili so nas tudi poljski ter ruski vsenčlilniki. Sploh se sme obisk velik imenovati, kar dokazuje dohodek, s katerim so se pokrili vsi, ne majhni troški in je še do 40 gld. čistega denarja ostalo. Lep večer smo preživeli v družbi naših slovanskih bratov. Res je bil krasni spol malo zastopan, pa vendar je še po polnoči plesalo 30 parov. Največ zastopnic krasnega spola imeli so Čehi, gospej in gospodičin, lepih kot mleko in kri, katerih lepoto je poviševala njih krasna toaleta. Vsakega so očarale krasne slovanske hčere, o katerih pesen pravi:

Mléko, krev, jscu jeji tvaře,
Z očka plavu nebes záře.

Bile pa so tudi zastopane brdke Srbkinje in jedna Poljakinja. Slovenke ni bilo nobene v naši sredini.

Zabava bila je jako živahna; vsakemu bralo se je veselje na obrazu, da se more zabavati tu mej svojimi brati Slovani. Za vse to pa se moramo zahvaliti, našemu vrlému odboru, posebnó g. predsedniku Čehu, Chalupi, ki se ni ustrašil truda, dela, ter sitnosti, ko je prevzel v roke aranžiranje te veselice. Zabavali smo se do belega dne; ko smo se razšli, segli smo si v naše slovanske roke, rekoč: Na svidenje na zabavnem večeru, ki se priredi v korist „Narodnega doma“, ter „Erjavčevega spomenika.“

Domače stvari.

— (V Zagrebu) bila je včeraj popoldne konečna obravnava proti znanemu pesniku A. Harambašiču in proti Nikolaju Kokotoviću, uredniku leposlovnega lista „Balkan“. Občinstva pri obravnavi je bilo jako veliko. Povod zatožbi bil je ta: V „Balkana“ 24. številki l. l. bil je natisnjen Harambašičev članek: „Tri molitve“, v katerem pravi, da izza vojaškega službovanja nema niti jednega prijetnega spomina. Leto robstva je pri kraju, manevri končani in po 10 dnevnem marši so vojaki zopet v Zagrebu na Zrinjskem trgu. „Na po velje: „Pozor! — Molite!“ dvignil sem (Harambašič) levo roko k sencu, godba zasvira tako lahno, tako milo, da me je v istini pobožnost prevzela. Moje prsi začele so se pod avstrijsko uniformo burno dvigati in iz dna srca vzdihnil sem jaz, tuji rob in sluga, jaz tuji vojak: Bog reši hrvatsko mojo do-

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebitzky)

(Dalje.)

VIII.

To je prě okamenel vitez; pravijo tudi, da še nekdo drug; sodijo tako zaradi prečudne podobnosti; kvišku štrli kos skale, kakor vzdignena roka človeška, ki preti ali prišeže. Kadar prě prijaha ta vitez s svojim konjem, vidnem le po glavi in prednjem delu, na skalo, bo sodnji dan; vsak dan za glavo gumbično višje ustopi. Mi tega nikakor ne dočakamo.

Dober človek ni okamenel nikdar, še v po vestih ljudskih ne, največkrat krivoprisežnik, preklinjavec, ropar in nasilnik. Do sodnjega dne se pokore vsi; povsod je slehernemu določen cilj, do katerega se ima polagoma doplaziti. A njih okamenelost sega v stare dobe, katerih ni pomnil niti pradedek pripovedovalcev. Ta vitez je pa mlajši, mnogo mlajši, kakih dve sto let je tu v svarilo in strah. A videl se je nekaj popolnem pošastni, režeči obraz, bistrejše oko razloči tudi španjsko, zašiljeno brado.

movino!“ V teh besedah našlo je državno pravnistvo zločin veleizdaje. Harambašič zanikaval je namen veleizdaje ter priznal samo to, da je v pesniškem navdušenju rabil nesrečne izraze. Zagovornik dr. Derenčin je poudarjal, da preporni članek niti z jedno besedo ne pozivlje k ustaji. Članek je pesen v prozi, ki nema nobenega posilnega dejanja, niti slabega namena. Torej priporoča, da se oba obtoženca oprostita. (Obsodbo glej v telegramu.)

— (Vodstvo deželne kranjske vinarške, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Rudolfovem) nam piše dne 18. t. m.: Danes zjutraj bilo je na oknu naše pisarnice — 20° R. Trtam bodo pač oči jako pozeble.

— (Odbor Savinjske posojilnice v Žavci) vabi uljudno svoje ude k sedmemu občnemu zboru v nedeljo dne 27. februarja 1887 ob 3. uri popoldne v občinsko pisarno v Žavci. Ako bi pa ob 3. uri ne prišlo sklepčno število udov, skliče se ob jednom isti dan in v istih prostorih ob 4. uri popoldne drugi občni zbor Savinjske posojilnice v Žavci, pri katerem je potem vsako število navzočih udov sklepčno. Dnevni red: 1. Predlaganje računov za leto 1886. — 2. Volitev dveh pregledovalcev računov. — Razni nasveti.

— (Savinjska posojilnica) imela je leta 1886 161.386 gld. 30 kr. prometa. Reserвна fonda znašata koncem leta 4588 gld. 67 kr. in ker se bode čisti dobiček od leta 1886 v znesku 1128 gld. 92 kr. tudi reševnemu fondu pridal, bode rezervni fond Savinjske posojilnice 5717 gld. 59 kr. znašal.

— (Posojilnica v Mariboru) poslala nam je računski sklep za peto upravno leto (1886). Iz tega računa razvidimo, da je posojilnica imela v preteklem letu 421.512 gld. 69 kr. dohodkov in z ušteto gotovino ravno toliko stroškov. Posojilnica ima pri 981 strankah 266.085 gld. 38 kr. razposojenih, hranilnih ulog pri drugih zavodih 44.000 gld. hranilnih ulog pa je v njej naloženih 271.199 gld. 17 kr. Reservni fond znaša 7.940 gld. 02 kr. Mariborska posojilnica je mej vsemi slovenskimi najmočnejša in je od svojega početka do konca 1886. imela vsega vkupe 2.528.977 gld. 08 kr. denarnega prometa. Občni zbor je jutri dne 20. t. m. popoldne ob 2. uri.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. februarja. Državni poslanci slovenske narodnosti so v zadnji konferenci posvetovali se, kako stališče je nastopiti nasproti vladi vsled imenovanja koroškega škofa, kako postopati zastran slovensko-koroških ljudskih šol ter o direktivi za bodočo koroško državnozbornsko volitev. Imenovanje škofa, ki ne ume slovenskega, vzbudilo je senzacijo tudi mej drugimi desničarji.

Dunaj 19. februarja. Budgetni odsek vsprejel v včerajšnji zaupni seji jednoglasno kreditno predlogo za črno vojsko in deželno brambo.

Budimpešta 19. februarja. Zbornica vsprejela 7½ milijonni kredit za črno vojsko jednoglasno, ko je deželnobrambeni minister kazoč na nagibe v poročilu nujno priporočal, da se kredit vsprejme in ko so zastopniki opozij-

cijskih strank izjavili, da so v najskrajnejem slučaju za vsako žrtev pripravljeni. Minister-ski predsednik Tisza zmatra jednoglasni votum za izraz domoljubja in političnega takta. Smoter in težnja vlade je samo ta, da se ohrani mir. Če se zahteva kredit, to še ni mobilizacija, niti priprava za vojno, temveč le previdnost, da nam boče možno, kadar se nam usili vojna, interese državne defenzivno braniti.

Zagreb 19. februarja. Po jednournem posvetovanju je sodišče včeraj zvečer proglasilo sodbo. Odklonivši zatožbo radi veleizdaje, spoznalo je, da sta oba obtoženca kriva motenja javnega mira. Harambašič obsojen na 15 mesecev, Kokotović na jedno leto teške ječe. Državno pravnistvo in zagovornik prijavila ničnosti pritožbo.

London 19. februarja. Dolenja zbornica odobrila adresno poročilo. Tekom debate izjavil Fergusson: Akoravno se priznavajo ruske žrtve za Bolgarsko, vendar ruski interes ni uvažanja vreden, dokler Rusija želje Bolgarov prezira. Položaj še vedno zelo kritičen. Smith poudarjal, da vlada ni nikdar skušala, da bi Avstrijo v vojno zapeljala. — Zvečer se je komaj preprečil dinamični atentat na stanovanje sodnika Henna pri Kildysertu, kjer so trije višji uradniki obedovali.

Washington 19. februarja. Kongres vsprejel zakon, ki Mormoncem zabranjuje poligamijo.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Konec.)

XVI. Gosp. zbornični svetnik Anton Klein poroča o dopisu c. kr. deželnega sodnijskega pred-sedstva v Ljubljani; v tem dopisu se stavi vprašanje; katera dela bi brez oško tovarja obrtnikov v tukajšnji kaznilnici, doma ali izven doma, mogli opravljati kaznjenci in do katerih delodajalcev bi se bilo treba v tej zadevi obrniti. Poročevalec meni, naj bi se ob gorkem letnem času porabili kaznjenci pri poljskih delih, kajti v Ljubljanski okolici treba je toliko do-lavcev, da bi najbrže vsi kaznjenci našli delo. Ob mrzlem letnem času mogli bi se kaznjenci v mestu izven doma porabiti za navadna dñinarska dela. Oni kaznjenci, kateri ne smejo zapustiti kaznilnice, mogli bi izvrševati dela, katera bi jim moglo odstopiti ravnateljstvo c. kr. kaznilnice ali pa taka dela, katerih izvrševanje bi ne škodovalo tukajšnjim obrtnikom. Poročevalec stavi predlog: Zbornica naj izvoli v gorenjem zmislu izreči svoje mnenje.

Predlog se vsprejme.

XVII. Gosp. zbornični svetnik Anton Klein poroča, da se vprašanje, kako naj bi se uravnalo delo v kaznilnicah in prisilnih delavnicah, ne da bi škodo trpeli obrtniki, dežela in država, že več let sem pretresava in da so v tej zadevi obrtniki, obrtna društva, trgovinske in obrtne zbornice poslane prošnje do visoke vlade, do vis. državnega zastopstva in do vis. deželnih zastopstev. V zadnjih letih se je to vprašanje v obrtnih krogih prav na drobno razpravljalo ter se prosilo, naj se v kaznilnicah in prisilnih delavnicah dela, katera so postavno kot rokodelska zaznamenovana, izvršujejo samo za lastne upravne namene ali za namene drugih državnih ali deželnih zavodov dalje, da se ne smejo izvrševati taka dela z namenom, da se blago dalje prodaja za privatno rabo, bodisi v večji, bodisi v manjši meri, bodisi, da to izvršuje privatni podjetnik, bodisi država sama; dalje, da bi se delavci v takih zavodih porabljali

„Do besede! — Poslušni!“

Star mož je segnil po odprtej knjigi, katero je povsem še le trenotje prej odložil in čital: „Kedar bode v tej zemlji gospodoval cesar, čegar ime se začneja z „L“, dojde beda kmetskega ljudstva na vrhunec; ali vse te nadloge vzemo hitro konec. Jedino, da mnogo krvi preteče, tudi bode vdov in sirot brez števila.“

„Že tudi pazé na nas! — Oglej se!“

Čitatelj je hitro knjigo zaprl in jo skril pazljivo še urneje, pogledal skozi na polu prozorno okno, položil si levico z odprto dlanjo nad oči, da bi videl bistreje in res je zgoraj na brežini prijezdilo nekoliko jezdecov v polnem orožju. Zdalj pa zdaj so obstali, kot bi v daljini kaj sledili z očmi, in potem so zopet šli konji korakoma. A ko bi bili iz pobrežnih vasij prišli ven in prebrodili reko, bili bi zagledali še drugega jezdeca, ki stoji sam na umolu skale in hoče tudi s konjem nekako nižje priti, kjer bi bolje videl na brdo pri Filipi. In nekoliko trenutkov obstala je na samem bregu Vitave tudi pehota. Vse je kazalo, da so nekoga pričakovali.

(Dalje prih.)

„A da je te čase Libuša že prorokovala?“

za izdelovanje takih obrtnih izdelkov, kateri se iz-
ključivo izvažajo.

Prvi del te prošnje je visoko državno upravitelj-
stvo že izpolnilo in kaznjenci se ne rabijo samo za
lastne koristi kaznilnice za izdelovanje obleke, mar-
več tudi hišne oprave, delajo se v kaznilnicah suro-
vine, kakor sukno, platno, ločen itd., uniforme za
služabnike raznih oblastev. Tudi v Kranjski se je to
vprašanje že večkrat pretresavalo in bavil se je ž
njim tudi vis. kranjski deželni zbor in to posebno v
zadnjem letu vsled peticije kranjskega obrtnega dru-
štva, katero se je posebno pritoževalo proti veliki
konkurenci prisilne delavnice. Udeleženi krogi so
naprosili tudi trgovinsko in obrtno zbornico, naj se
požene za koristi rokodelskih obrtov.

Vsled tega bavil se je odsek zopet s to zadevo
ter sklenil, glavni zbornici priporočati, naj se do vis.
deželnega zbora obrne za pomoč.

V letu 1870 je bilo v Ljubljani 10 knjigovezcev,
42 krojačev, 71 čevljarjev, 23 mizarjev; v l. 1875
bilo je 11 knjigovezcev, 36 krojačev, 62 čevljarjev,
33 mizarjev; 1880 l. bilo je 11 knjigovezcev, 40
krojačev, 64 čevljarjev, 30 mizarjev; in 1885. l.
bilo je 13 knjigovezcev, 45 krojačev, 71 čevljarjev,
27 mizarjev.

Iz teh števk je razvidno, da se ti rokodelski
obrtni v 15 letih takorekoč prav nič niso pomnožili,
dasi se je število prebivalstva povišalo ter se več
potrebuje blaga, katero izdelujejo ti obrtniki. Položaj
teh obrtnikov pa je tudi izza zadnjih 15 let postal
zadno slabši, ker so se izdelovalni stroški zelo
povišali; zaslužek pa je zaradi tega postal mnogo
manjši, ker se je število pomočnikov pri teh obrtnih
znatno zmanjšalo in je bila konkurenca c. kr. kaz-
nilnice in prisilne delavnice neovzdržljiva od leta do
leta močnejša. Da obrtniki ne morejo zdržati kon-
kurenco takih zavodov, je pač lahko umevno.

Odsek meni, da bi se visoko deželno zastop-
stvo brez oškodovanja deželnega zaklada mogla ozi-
rati na opravičene želje rokodelskih obrtnikov. To
bi se po mnenji odsekov dosegljo, če bi vis. dež.
zbor sklenil, da se v prisilni delavnici ne smejo več
vsprejeti rokodelska dela za privatne osebe; da se
odraščeni prisiljenci ne smejo več poučevati v obrtu;
da prisiljenci smejo izvrševati dela samo za potrebo
zavoda in za druge deželne zavode, kakor tudi za
dobrodelna društva; da se prisiljenci, kakor lansko
leto, uporabljajo pri poljedelstvu, pri gozdarstvu,
pri cestnih delih, dalje pri zgradbah hudournikov in
pri osuševanju barja. Dalje bi k dosegi name ava-
nega smotra mnogo pripomoglo, če se, kolikor
možno, tkanje platna poveča, če prisiljenci izdelu-
jejo platno za čevljarje in krojače, če izdelujejo
polačne letvice, užigalno leseno žico, škatlice za
lekarnarje i. dr., če se upelje tkanje jute in bomba
ževine, dalje izdelovanje lodna, in če se povekša
pletanje mrež in slamnatih preprog, izdelovanje za-
vitkov in škatlice za užigalice.

Odsek je uverjen, da bode vis. deželno zastop-
stvo podrobno pretresavalo to vprašanje ter ugodilo
pravičnim željam obrtnikov in predlaga:

Slavna zbornica naj v zmislu tega poročila
predloži peticijo vis. kranjskemu deželnemu zboru.
Predlog se jednoglasno odobri.

prinaša v 4. številki sledečo vsebino: I. *Ant. Funtek*:
Iz spominov mlade žene. IV. — II. *Fr. Geštrn*:
V noči. V zatišju (pesmi). — III. *A. Pin*: Želja
(pesem). — IV. *Slavomir*: Triolet. — V. *Ivan*
Trdina: Hrvaški spomini. (Dalje.) — VI. *Kruto-*
rogov: K petdesetletnici smrti Puškina. — VII. *Dr.*
Fran. Celestin: Josip Stritar (Boris Miran). (Dalje.)
VIII. Pogled po slovanskem svetu: 1. Slovenske
dežele. 2. Književnost. 3. Ostali slovanski svet.
— SLIKE: I. Ranjeni Črnogorec. II. Vila našega
časa. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za
vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za
četrt leta 1 gld. 25 kr.; za ljubljanske: za vse
leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in
za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld.
60 kr.

Tuji:

18. februarja.

Pri *au*: Färber z Dunaja. — Dürheimer iz Ce-
lovea. — Berte z Dunaja. — Hauser iz Trsta.
Pri *au*: Schulte, Grader z Dunaja. — Büchler
iz Budimpešte. — Rosenberg, Spohn z Dunaja. — Schwarz
iz Zagreba. — S gre iz Trsta.
Pri *avstrijskem cesarju*: Rov's iz Litije

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
18. febr.	7. jutraj	739.13 mm.	-19.4 C sl. svz.	jas.		
	2. pop.	737.01 mm.	-7.8 C sl. svz.	jas.		0.00 mm.
	9. zvečer	736.79 mm.	-13.4 C sl. svz.	jas.		

Srednja temperatura — 13.5°, za 13.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	77.80	—	77.85
Srebrna renta	79.85	—	79.85
Zlata renta	10.4	—	109.20
5% marena renta	96	—	96.10
Akcie narodne banke	845	—	850
Kreditne akcije	271.60	—	273.10
London	128.50	—	128.50
Srebro	—	—	—
Napol.	10.14	—	10.13 1/2
C. kr. cekini	6.04	—	6.03
Nemške marke	62.90	—	62.5
4% državne srečke i. l. 1854	250 gld.	12	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	165	75
Ogerska zlata renta 4%	96	—	95
Ogerska papirna renta 5%	86	—	15
5% štaj. rške zemljišč. odvez. oblig.	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	75
Prior. oblig. Elzabetine zapad. železnice	99	—	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	25
Kreditne srečke	10	—	18
Rudolfove srečke	120	—	75
Akcie anglo-avstr. banke	120	—	102
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	207	—	—

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju
za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro**
in jak. priljubljena avstr. družba. Pri pri-
merni uspešni delovanji stalne plače. — Pismena vpra-
šanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—6)

Vinska posoda.

Dne 3. sušca t. l. dopoldne ob 10 uri
vršila se bode na Vidmu h. št. 14 prostovoljna
dražba 14 izvrstnih vinskih sodov v obsegu 30 do
80 veder in tudi manjše posode v skupnem obsegu
800 veder.

K tej dražbi se vabi s tem pristavkom, da se
bodo imeli veljavni ponudki takoj uplačati.

Županstvo Videm na južnem Štajerskem,
dne 15. svečana 1887. (105—1)

Gospod GABRIEL PICCOLI v Ljubljani.

Moj sin bolehal je dve leti vsled bolečin v želodci
na slabem prebavljenju, vetrovih in zelo močnem krči.
Zaradi neprestane nerednosti v prebavi in reji shuj-
šal je neznano in postal ves zbezan.

Ni Vas treba zagotavljati, da sem vsa sredstva, ki
nam jih medicinska naša veda zahteva, poskusil, in da tudi
raznovrstnih rudninskih vodah nisem pozabil; ali žal, da
učinek vseh poskušanj niti olajšujoč ni bil.

Naposled pride mi na misel Vaša toliko čislana **že-
lodčeva esenca** in pribežim še v njeno zavetje, nadejaje
se le še od nje rešitve. — In nesem se varal! — Izšlo je
tako nepričakovano dobro, da je moj sin, davi je komaj 6
flašic te esence uporabil, čutil se takoj vsega spremenjenega
in popustilo ga je vse preje neznošno trpljenje; — zago-
tavljam Vas, ta ozdravitev doždevala se mi je kakor kak
čudež.

Ne morem biti toli nehvaležen, da ne bi po tako
očividno sijajnem uspehu vsakteremu, ki trpi na slabem
prebavljenju, hemerij dihi in sličnih boleznih, Vašo želodčovo
esenco prav gorko ne priporočal.

Pooblaščenjem Vas tudi, da to spričo moje hvalež-
nosti razglasite in to kot zahvalo velezaslužnemu možu,
ki je iznašel tako izvrstno sredstvo in lek, kojega ni mo-
goče dovolj prehovati.

Vas udano pozdravlja

Dr. Leon Levi,
dosluž. zdravnik.

V Trstu, 14. februarja 1887. (112—1)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halley, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203
stranij. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J.
Maksimor. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 stranij. Stane
25 kr., po pošti 30 kr.

Ivan Zhogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-
žišnik. — Ml. 8°, 198 stranij. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * *
Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 stranij. Stane 60 kr., po
pošti 70 kr.

. Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
609 stranij. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dunak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
264 stranij. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Pet najfinejših

moških Rococo-oblek

v različnih barvah, ki so stale nad 400 gld. in so
pripravne za gledališče in za maskerade, prodam za
tretjino gornje cene. (76—3)

M. Kunc, krojaški mojster pod Trančo v Ljubljani.

V Calumetu v Severnej Ameriki
dne 25. junija 1886.

Blagorodni, plemeniti gosp. TRNKOCZY, lekar poleg rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam, da sem prejel Vašo pošiljatev do-
mačih zdravil, kakeršne Vi napravljate, v svojo največjo
zadovoljnost. Prosim Vas tedaj še jedenkrat, po pošti po-
slati naslednjih izvr. tno uplivočih domačih zdravil ter
Vam hkratu pošljem 9 dolarjev (nad 20 gld. av. velj.) za
poslano troškov. Vzgl. precejšnih vožnih troškov se ne
ustrašim naročiti Vaš h. jako razširjenih domačih zdravil iz
Calumeta, Michigan, v Severnej Ameriki, ker jih
moji tukašnji rojaki po pravici močno zahtevajo.

Ostanem Vam udani

Josip Schneller.

V Calumetu, Michigan, Sev. Amerika.

5 dvanaestorice Marijacejskih kapljic za želodec,
proti želodčevim boleznim itd., 1 steklenica 20 kr.
5 zavitkov kri čistilnih kroglic, 1 škatljica 21 kr.
1 dvanaestorica cvetá zoper trganje po dr. Malic-i,
proti protinu, revmatizmu itd., 1 steklenica 50 kr.
1 dvanaestorica sokú kranjskih planinskih zelišč
s podfosforo-kisl. in apnom in železom pomešanega, proti
plućnim boleznim, kašlju in hripavosti, 1 steklenica 56 kr.

P. n.

Jednakih zahvalnih pisem in naročil za domača
zdravila lekarnarja TRNKOCZY, zraven rotovža
v Ljubljani, došlo je poslednji iz vseh držav konti-
nenta, na stotine iz kronovin Avstro-Ogerske in sicer
od zdravnikov, lekarjev, živinozdravnikov, du-
hovnikov itd. itd. (792—18)

Podpisani priporoča se za (93—8)

kolarska dela.

Dobrega in suhega lesa ima jako veliko v za-
logi. Zagotavlja dobro delo in po najnižjih cenah.

P. FERDINAND ŠAFEC ml., kolar,
v Ljubljani, Vegove ulice št. 9, p. dom. „pri Šikič“.

Št. 1725. (102—2)

Razglas.

V sredo dne 2. marca 1887 dopolu-
dne ob 11. uri bo mestni magistrat še jedno, v po-
slopi meščanske bolnice (v kresiji), proti šolskemu
drevoredu ležečo

prodajalnico

za sv. Jurija rok 1887. leta potom očitne
dražbe, ki se vrši v njegovem uradu, oddal v najem.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 10. februarja 1887.

Večja

trgovina z mešanim blagom

na deželi, v prijetnem, jako prometnem, tik želez-
nice ležečem kraju, (87—2)

se takoj prodaja pod ugodnimi pogoji.

Trgovina obstoji nad 20 let, je renomirana in jako
dobro upeljana. Rabi se 5000 gld., ostanek po do-
memb. — Vsprejme se tudi

kompagnon

z jednako vložno svoto. — Ponudbe naj se izvolijo
poslati upravnistvu „Slov. Naroda“ pod „K. 416“.

Pariška umeteljska izložba steklenih fotografij

Ljubljani, Schelenburgove ulice št. 4
v novi hiši tik kazine.

Od nedelje 20. februarja do 23. februarja:

VIII (zadnja) serija: (60—8)

Švica, hoja na Mont-Blanc.

Odprto vsak dan od 2. ure popoldne do 8. zvečer.

Ustopnina za osebo 20 kr. — Za šest ustopnic
vkupe 90 kr. — Ustopnina za deca 10 kr.

Vsako nedeljo in četrtek nova izložba.

Mlin

pri Doli, južne železnice postaji Zalog in Laze, na Kranjskem, s stalno vodo, 5 teci, 4 sobami, kuhinjo, kletjo, magacinom, skednjem, šupo, 2 kozolce, 2 hleva, 23 orali travnikov in njiv ter 20 orali bukovega gozda, proda se iz proste roke. Cenilo 17.400 gl. — Ponudbe v sprejema Fr. Müller-jev Annoncenbureau v Ljubljani. (108—2)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejšo sredstvo za to je pristna francoska

GALERTA (Osteocolle sans odeur pour clarifier). Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta. Navod, kako se rabi, zastoj. (840—26)

Vsak dan

sveže pustne krofe

dobi se v

Janez Föderl-ovi
nasladni pekarni

Lingove ulice. (10—8)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja
v Ljubljani.

ni jo mogoče preceniti zaradi svoje nedosegljive lastnosti (da ne škoduje telesu, če tudi se dolgo časa rabi), da pomaga v tolikih in različnih boleznih z najgotovnejšim uspehom, posebno pa zaradi svoje jako nizke cene — vse to so lastnosti, ki jo delajo neobhodno potrebno vsaki družini.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpi p. t. naročniki.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccoli, „pri angelji“, Dunajska cesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem mestu v lekarni Rizzioli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji. (5—7)

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti kolodvoru. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvoru.

Potovalna posredovanja v vse kraje.

Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinirani in mejnavorčni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za plininske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104—2)

Iz Rotterdama in Amsterdamu vozijo vsako nedeljo prekrasni parniki od ces. kr. avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške parniške družbe v Novi York. Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

CACAO in ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856—62)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE, c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbna Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnar. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. („Mladika“, 1868.) — II. Moč in pravica. („Zvon“, 1870.) — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. („Slovenski Narod“, 1872.) — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. („Zvon“, 1876.) — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. („Slovenske večernice“, XXXV. zvezek, 1880.) — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. (Koledar „Družbe sv. Mohorja“, 1880.) — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja. („Slovenski Narod“, 1868.)

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan pol gl.

Pri vnanjih naroč-

lih velja poština

za posamični neve-

zani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naroče skupno

najmanj deset iz-

vodov.

Prodajajo se v

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.

Dunajski, originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfosforokislino)

apnom-železom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy. lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začenjajoči se sušici (tuberkulozi), jetli, slabosti pluć, bluvanju krvi pomaga izvleček apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zapravi). — Proti pomanjkanju krvi, bledeli, slabosti, škrofeljnemu pomaga veluplino kri delujoče železo. — Kašelj, hripavost, katar, zasliženje, težko sapo olajša, ozdravi in odpravi Trpotčev izvleček. Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovnejše zdravilo za vse prsne in

plučne bolezni.

Pozor!

Znameniti zdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnimi uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi z apnom-železom, ki potrjujejo mnogi ozdraveli z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.

Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanju „Trpotčev izvleček z apnom-železom iz Franziskus-lekarne na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavitku varstveni znak, ki sta tu zraven (Trpotčeva rastlina in sv. Frančišek). Originalna cena gl. 1.10. po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je: Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113. (kamor naj se pošiljajo pismene naročbe).

Zaloga pri gosp. lekarju U. pl. Trnkoczyju v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincijah mest. (854—20)

Moj cenik

za semena, barve in krtače je izšel in se zastoj razpošilja.

Ako bi po pomoti kateri mojih kupovalcev nobenega ne dobil, doposlal se bode mu takoj, ako ga blagovoljno reklamuje. (78—3)

Z velepospovanjem

G. POPPOVIĆ v Zagrebu.

Umetne

(41—9)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem američanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Mokriška graščina

(pošta Jesenice na Savi) (95—3)

prodaja:

Semenski oves: Triumf 100 kg. 15 gl.
Ligovo 100 12 "

krompir: Najboljše vrste, kakor: bonum, Gripple castle 100 kg. 6—8 gl.

Semensko ajdo: Škotsko, srebrnosivo 100 kg. 8 gl.

Vrbove sadike: Salix viminalis 1000 kosov
" amygdalina 2 gl.

Fižol (ovijač) 1 hektoliter 12 gl.

Najboljše sredstvo za čiščenje zraka za bolniške in otroške sobe; nenadomestljivo razkuževalno sredstvo pri boleznih sapnika in živčne sisteme; odlično obvarovalno sredstvo kot ustna voda proti boleznim vratu in žrela. (823—4)

Cena steklenice coniferne sprita 80 kr., 6 steklenic velja 4 gl. Patentovani razpršilni aparat 1 gl. 80 kr.

Bittner-jev coniferni spirit se dobiva samo pri

JUL. BITTNER-ju, lekarji v Reichenau, Sp. A.

in v spodaj navedenih zalogi.

Pristen samo z varstveno znamko! Patentovani razpršilni aparat mo: „Bittner, Reichenau, N.-O.“

Zaloga za Kranjsko pri U. pl. Trnkoczy-ju, lekarji

Naznanilo
krčmarjem
kavarnarjem
in trgovcem.

Najfinije žganje iz žita. . . hktl. za 18 gl.

Najfinija slivovka . . . " 26 "

Najfinija droženka . . . " 38 "

Najfinija Kuba-rum . . . " 38 "

Najfinije rozolije vseh vrst . . . " 28 "

Naslednje pijače razpošilja se v hrastavih sodih z železnim obročem blizu 4 litre s poštnim povzetjem franko na vsa poštne postaje v Avstriji, ne da bi prejemnik še kaj stroškov imel.

Najfinije čajski Rum iz Jamajke . . . gl. 4.80.

Najfinije Kuba-rum . . . " 2.90.

Najfin. pristna Sirmijska slivovka . . . " 3.60.

Najfinija štajerska višnjevka . . . " 3.80.

Najfinija brinjevka . . . " 2.90.

Najfinije kiseljnovce . . . " 2.60.

Najfinije klosterski liker Benedik- (tinar). . . " 3.80.

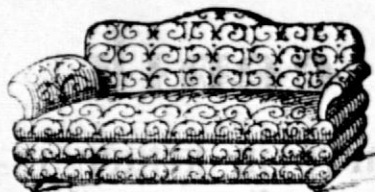
Esenca za želočce iz gor-
skih zelišč, izvrstna zdravilna in okusna pijača proti boleznim v želodci, kataru in krču v želodci. 1 steklenica z navodom, kako se rabi . . . —40.

Razpošilja v obloženi kakovosti

graščinska žganjarija in tovarna

Benedikta Hertl-a, (839—15)
v Konjicah na Spodnje Štajerskem.

Dobro droženko vedno kupim in sode za 4 litre v dobrem stanju za 70 kr. nazaj vzamem.

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavljam sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamo. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelajo jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljam, če želijo, vzorce blaga franco. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamo.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54-9)

V zalogi klobukov

ANTON KREJČI,

na Kongresnem trgu, na voglu Gledaliških ulic, se dobé najfinjši in najnovejši

klobuki

za gospode in dečke, kakor tudi

civilne in vojaške kape

v bogati izbi in po nizkih cenah. (199-50)

Marijacejske kapljice

za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvršten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo!

Opozarjamo, da se te istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (685-20)

Prodaja

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovž v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

**FRAN
JOSIPOVA
GREN-
ČICA.**

„prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
Prof. VALENTA, Ljubljana.

„ne prouzroča nobenih težav.“
Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.

„je uspešnejše, kakor druge grenčice.“
Prof. LEIDESDORF, Dunaj.

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.
Zaloge povsod. (101-1) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

BRATA EBERL

prodajata najboljša in najcenejša

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-10)

LJUBLJANA. Za franciskansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

ŠIMEN KUKEC,

pivovar v Laškem (Markt Tüffer) in v Žavci pri Celju v Savinjski dolini,

priporoča svoje

izvrstno, preokusno

marčno pivo

v sodčkih in steklenicah

ter zagotavlja čest. naročnikom natančno, ročno in pošteno postrežbo. (98-1)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Pivo v steklenicah.
Slednji dan na novo napolneno

carsko, (4-8)

marčno in bock-pivo

iz pivovarne bratov Kosler-jev

priporoča

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah.

Kuverte s firmo
priporoča po najnižji ceni
„**NARODNA TISKARNA**“
v Ljubljani.

Nepremočljive
plahote za vozove
v različnih velikostih in raznih barvah, dobé se vedno po nizkih cenah pri
R. RANZINGER-JI,
speditelj o. kr. priv. južno železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (554-32)

Doktorja medicine mesto

v trgu Šmariji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein) na dolnem Štajerskem je izpraznjeno.

Letne plače dobi 500 gld. za lečenje siromašnih ljudi iz okraja Šmarijskega, zraven je pa še tudi dovoljno privatnega in sodnijsko-lečniškega posla ter zaslužka.

Kdor želi to službo dobiti, mora slovenski in nemški znati, pa svojo lekarnico imeti.

Prošnje naj se pošljejo do 15. marca 1887 na odbor okrajnega zastopa, ki je tudi pripravljen ostale pogoje itd. naznaniti.

Odbor okraj. zastopa v Šmariji pri Jelšah, dne 12. februarja 1887.

(110-1) Načelnik: Anderluh.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zvedel sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dni, sem bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate dra. Schütze-ja ml., ki me je res prav po očetovsko zdravil, toda zaman. Nadejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovanjem Jan Ježek v Hollefeld.

Hitro in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo spridni in slabi deli krvi, je že več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljuvanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodcu, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih boleznih, pri bolečinah v črevisih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštenu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschtz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccarolch, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Girionelli, lekar; E. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Idriji: Josip Warts, lekar. V Oglji: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravallo, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo zaloge tega zdravilnega balzama.

Da se izognejo vsakej prevari,

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvirnem receptu napravljenega dr. Rosovega zdravilnega balzama na eni strani v steklo utisneno mojo firmo z zakunito zavarovano mojo varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem se črke „Dr. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven natisneno vignetno. Steklenica je zamašena s kovinskim zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja varstvena znamka. Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz modre lepenke z naslednjim českim, nemškim, ogerskim in francoskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam“

iz lekarne B. Fragner-ja, „pri črnem orlu“, v Pragi, št. 205-III., ra konci škatljice je pa natisnena zgoraj omenjena zakunita zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vsa gnojica na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(90-2)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.